L. 3. Kraków, dnia 10 marca 1904. Rocznik XXV.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 2 kor. składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują Dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

L. 20174/04

III.

Przedmioty znalezione.

W czasie od 1 do 31 stycznia 1904 roku znaleziono w Krakowie następujące przedmioty:

A) Złożone w Kasie miejskiej:

Art. 454 Legitymacya Jana Smolki i kilka prospektów na sprzedaż losów.
„ 455 Dwa plany „pasaż Gansa“.
„ 456/2436 Pugilares z 15 hal.
„ 457 Klucz.
„ 458 Klucz.
„ 459 2 klucze.
„ 460 Książeczka na kupno artykułów.
„ 461 2 klucze.
„ 462 Ustnik do trąby.
„ 2437 Książeczka Kasy oszczędności Rozalii Zweck.
„ 463 Chustka włóczkowa.
„ 464 Portmonetka z notatkami i biletami.
„ 465 Kilka nitek korali.
„ 2438 5 koron.
„ 466/2439 Pugilares z 1 koroną.
„ 467 Pierścionek.
„ 468 2 książki p. t. „Logika“ i „Oeuvres complètes de Voltaire“.
„ 469/2440 Portmonetka z 1 kor. i 4 hal.
„ 470/2441 Pugilares z 68 hal.
„ 471 Małe basy i walizka.
„ 472 Zarękawek, para rękawiczek i chusteczka do nosa.
„ 473/2442 Pugilares z 7 kor. i 8 hal.
„ 474 Kamaszek.
„ 475/2443 Pugilaresik z 3 kor. 6 hal., pilniczkiem i biletem tramwaj.
„ 476 Klucz.
„ 477 Portfel z kilkoma kartkami i metryką śmierci Żubrowskiego.
„ 478 Torebka ręczna z bułką.
„ 479 Pled.
„ 480 Okulary.
„ 481 6 kluczyków na kółku.
„ 482 Gablotka do ogłoszeń.
„ 483 Elementarz ruski, notatnik i atlas.

B) Pozostałe w rękach znalazców:

1. Pies seter.
2. Pies żółty z białemi plamami.
3. Pies pudel z obrożą.
4. Pies legawy.
5. Pies pudel.
6. Pies legawy z obrożą.
7. Pies legawy.

Nadto przechowane są w tutejszej Kasie miejskiej:

Art. 487 Broszka złota, srebrna i metalowa, para srebrnych kólczyków, metalowa klamra, krzyżyk i spinka (znalezione w czerwcu 1903).
„ 1970/II. 40 hal. (znalezione w lutym b. r.).

Magistrat wzywa właścicieli powyższych przedmiotów, aby — o ile mogą dowieść swych praw własności — zgłosili się po odbiór rzeczy do biura III. Wydziału Magistratu w godzinach urzędowych, w przeciwnym bowiem razie przedmioty te po upływie roku od daty dzisiejszej wydane będą znalazcom do używania, po upływie zaś dalszych trzech lat przejdą na wyłączną własność znalazców lub też będą sprzedane względnie przekazane na fundusz ubogich miejscowych.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 3 marca 1904 r.

Prezydent miasta:
J. Friedlein w. r.

L. 6197/04

III.

OKÓLNIK

Prezydyum Magistratu stoł. król. miasta Krakowa z dnia 26 stycznia 1904.

Dekret nadworny z 14 marca 1806, Z. U. S. Nr. 758, postanawia, iż urzędnicy państwowi z powodu wykonywania czynności urzędowych nie mogą być nigdy pozywani w drodze cywilno-sądowej, tudzież iż sędzia obowiązany jest tego rodzaju skargi *a limine* odrzucić.

Zasada ta nie doznała żadnej zmiany w nowszem ustawodawstwie austryackiem, a ustawa, zapowiedziana w art. XII. ustęp 3 ustawy zasadniczej z 21 grudnia 1867, Nr. 145 Dz. u. p., o pełnieniu władzy rządowej i wykonawczej, mianowicie ustawa specyalna o bezpośredniem

prawie skargi przeciw organom władzy wykonawczej dotychczas nie została wydaną.

Tylko dwa wyjątki od tej zasady wprowadziły specyalne ustawy, mianowicie bezpośrednie **prawo skargi przeciw urzędnikom sędziowskim** (Art. IX. ustawy zasadniczej o władzy sędziowskiej z 21 grudnia 1867 Nr. 144 Dz. u. p. i ustawa z 12 lipca 1872, Nr. 112 Dz. u. p.), tudzież **prawo skargi przeciw ministrowi**, którego Trybunał stanu uznał winnym (§ 24 ustawy z 25 lipca 1867, Nr. 101 Dz. u. p.).

Z powyższego wynika, iż urzędnicy państwowi administracyi politycznej — jak na wstępie wspomniano — nie mogą być z powodu swojego urzędowania pozywani w drodze cywilno-sądowej.

Wynika z tego dalej, że **urzędnicy magistratów miast, posiadających własne statuty**, o ile urzędowanie ich odnosi się do przekazanego tym władzom zakresu agend administracyi państwowej, mają być traktowani na równi z urzędnikami administracyjnymi państwowymi i zarówno jak ci ostatni **z powodu wykonywania czynności urzędowych nie mogą być nigdy pozywani w drodze cywilno-sądowej**, tudzież iż sędzia obowiązany jest tego rodzaju skargę przeciw urzędnikowi magistratu miasta, posiadającego własny statut, *a limine* odrzucić.

W ostatnich czasach c. k. Trybunał najwyższy sądowy we Wiedniu wydał w dniu 15 kwietnia 1903 L. 5187 orzeczenie, mocą którego na wniosek c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 9 marca 1903, L. 44061/902 unieważnił na mocy § 42 N. J. wyrok c. k. Sądu krajowego w Lincu, jako instancyi rekursowej, z 11 stycznia 1902 L. Bc V. $\frac{2}{9}/2$ tudzież całe poprzednie wyrokiem c. k. Sądu powiatowego w Lincu z dnia 9 grudnia 1901, L. Cb II. $\frac{1415}{6}/1$ przeprowadzone postępowanie w sprawie skargi pewnej strony prywatnej przeciw weterynarzowi miejskiemu w Lincu o odszkodowanie z powodu czynności urzędowej weterynarza, dokonanej w wykonaniu §-u 35 ustęp 2 ustawy państwowej o zarazach zwierzęcych, z dnia 29 lutego 1880, Dz. u. p., oraz zarządził zwrócenie skargi, jako nie należącej do postępowania sądowego.

OKÓLNIK

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 10 lutego 1904 L. 14.078.

C. k. Ministerstwo spraw wewn. zawiadomiło reskryptem z 25 stycznia 1904 L. 645, że w części I. Dziennika praw Państwa z roku 1904 ogłoszono pod liczbą 3 rozporządzenie c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 29 grudnia 1903, wydane w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewn. i handlu, którem zniesiono rozporządzenia wspomnianego Ministerstwa z dnia 23 marca 1895 Dz. p p. L. 45 i z 19 grudnia 1896 Dz. p. p. L. 243 i wyłączono **wyciąg tytoniowy** (Tabakextrakt) z rzędu trucizn, wymienionych w § 1, poz. 7 rozporządzenia ministeryalnego z 21 kwietnia 1876 Dz. pr. p. L. 60, uznano go za **towar apteczny, zawierający truciznę** w myśl § 15 tegoż rozporządzenia, i poruczono unormowanie obrotu wyciągu tytoniowego c. k. Ministerstwu skarbu. Według rozporządzenia zaś c. k. Ministerstwa skarbu z 29 grudnia 1903 L. 92207, ogłoszonego w części I. Dziennika rozporządzeń c. k. Ministerstwa skarbu, polega to unormowanie w ogólnym zarysie na następujących postanowieniach.

Wyciąg tytoniowy może być nabywany jedynie w składach, przez władze skarbowe licencyowanych. Do nabywania wyciągu tytoniowego nie potrzeba osobnego pozwolenia. Obrót jednak wyciągu tytoniowego podlega postanowieniom § 15 rozporządzenia ministeryalnego z 21 kwietnia 1876 Dz. pr p L. 60. Wskutek tego będzie wyciąg tytoniowy wydawany tylko w zamkniętych puszkach blaszanych, opatrzonych napisem „Tabakextrakt“. Sprzedający są obowiązani przechowywać wyciąg tytoniowy oddzielnie od wszelkich środków spożywczych; nie wolno im puszek z tym wyciągiem otwierać, usuwać zamknięcia urzędowego, ani też wydawać go takim, którzy nie dają rękojmi, że artykułu tego nie będą nadużywali, lub że będą ostrożni przy używaniu go. Właściciele licencyi na sprzedaż tytoniu są także uprawnieni do sprzedaży wyciągu tytoniowego. Innym osobom, w szczególności stowarzyszeniom gospodarczym, handlarzom nasion i t. d., może być udzieloną przez właściwą władzę osobna licencya na sprzedaż wyciągu tytoniowego, z zastrzeżeniem jednak prawa cofnięcia jej w każdej chwili.

Każda nieuprawniona sprzedaż wyciągu tytoniowego, jako też nabywanie go od osób, do sprzedaży takiej nie uprawnionych, będzie karane jako niedozwolony obrót przedmiotów monopolu rządowego.

Wobec tego tracą moc obowiązującą postanowienia, wydane rozporządzeniami ministeryalnemi z 18 kwietnia 1895 L. 828 i z 7 stycznia 1897 L. 154.

L. 17.048/904

III.

Postanowienia, zawarte w przytoczonym okólniku c. k. Namiestnictwa, podaje się do powszechnej wiadomości.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 3 marca 1904 r.

Prezydent miasta:
J. Friedlein w. r.

L. 13.611/904.

III.

OBWIESZCZENIE.

C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych reskryptem z dnia 6 stycznia 1904 L. 53488/ex 903 zwróciło uwagę na tę okoliczność, że **dla robotników przemysłowych, mających zamiar wyjazdu do Stanów Zjednoczonych** Ameryki północnej, są obecnie — a prawdopodobnie też będą w ciągu całego roku bieżącego (1904) — **widoki bardzo niepomyślne**. Wskutek zaniechania licznych przedsiębiorstw przemysłowych nowi przybysze mogą tylko z największą trudnością znaleść popłatne zatrudnienie. Wielu robotników od szeregu miesięcy pozostaje bez zajęcia, a tysiące przybyszów muszą dla braku zarobku powracać do ojczyzny. Wskutek tego wszystkie statki parowe, utrzymujące komunikacyę z Europą, rozdzieliły już na najbliższe miesiące wszystkie miejsca na statkach (Zwischendeckplätze) i nie mogą zaspokoić

zgłoszeń do transportu osób, powracających do Europy. Ogłoszone przez Towarzystwa żeglugi parowej wykazy podają liczbę pasażerów z Nowego Jorku do Europy w czasie od 1 października do 10 listopada 1903 r. na 27000 w stosunku do 13000 osób, które odbyły tę podróż w tym samym okresie czasu w r. 1902. Największa liczba powracających ma składać się z Włochów, Polaków, Słowaków, Chorwatów i Węgrów.

Wskutek reskryptu c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 23 stycznia 1904 L. 6350 podaje się treść powyższego reskryptu c k. Ministerstwa spraw wewnętrznych do powszechnej wiadomości, zwracając na tenże reskrypt uwagę kół interesowanych, a zwłaszcza robotników wszelkich kategoryj i stowarzyszeń robotniczych.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 19 lutego 1904 r.

Prezydent miasta:
J. Friedlein w. r.

Protokoły obrad pełnej Rady miejskiej.

(Z posiedzeń jawnych).

Posiedzenie nadzwyczajne (57. w kad. XII.) **z dnia 25 lutego 1904 r.**

Przewodniczący: Józef Friedlein, prezydent miasta.
I. Wiceprezydent miasta: dr. Juliusz Leo
II. Wiceprezydent miasta: Michał Chyliński.
Sekretarz Rady miejskiej: dr. Jan Nowicki.
Radców miejskich obecnych **58**.

Radcy miejscy: Bartoszewicz, ks. dr. Bukowski, Epstein, dr. Frühling, dr. Górski, dr. Jordan, Slęk, hr. Wodzicki **(8)** nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili.

Nie usprawiedliwił zaś nieobecności swej r. m. dr. Paszkowski **(1)**.

Początek posiedzenia o godzinie 5 minut 30 po południu.

Protokół z ostatniego posiedzenia przyjęto. —

Sekretarz Rady miejskiej odczytuje następujące pisma:

1) Prośbę Komitetu Czytelni Akademickiej im. Adama Mickiewicza o subwencyę na **przewiezienie zwłok Słowackiego do kraju.**

Odesłano do Komisyi budżetowej. (L. 66/904/pr.).

2) Prośbę podpisanych obywateli o decyzyę Rady w sprawie **pomieszczenia apteki przy ul. Karmelickiej.**

Odesłano do Sekcyi III. (L. 12283/904). —

3) Prośbę drobnych handlarzy węgla o **zwinięcie miejskiego składu węgla.**

Odesłano do Komisyi węglowej (L. 15796/04). —

4) Petycyę członków cechu ślusarzy, nożowników, rusznikarzy i pilnikarzy o **odebranie fabryce stolarskiej Murany'ego dostawy robót** poza dostawą okuć okien i drzwi drewnianych w budynkach, stawianych kosztem Gminy.

Odesłano do Komisyi przemysłowej. (L. 16698/904). —

R. m. dr. Bobilewicz podnosi, że przy ulicy Krowoderskiej buduje się obecnie drewnianą halę, krytą papą, przeznaczona na kuźnię, i że **budowa ta prowadzoną jest bez zezwolenia Magistratu i bez zatwierdzenia planów.** Mowca zapytuje Prezydenta, czy znaną mu jest ta sprawa i czy zechce wkroczyć, tudzież spowodować wykonanie ustawy budowlanej, która wszystkich obywateli miasta jednakowo obowiązuje.

Przewodniczący oświadcza, że sprawę zbada, zarządzi co do niej bliższe dochodzenia, ewentualnie ukarze winnych. —

R. m. Daszyński zaznacza, że w gazetach pojawiły się wiadomości, wprawdzie nieurzędowe, jakoby Mowca należał do Komisyi, która zajmowała się **zakupnem i zabiciem wołu i krowy celem obliczenia ceny uzyskanego z nich mięsa,** gdy tymczasem Mowca tylko przypadkowo się znalazł przy zakupnie wołu. Magistrat na podstawie tego badania miał dojść do przekonania, że ceny mięsa w mieście nie są wygórowane, i na tem sprawę zakończył.

Dalej Mowca przypomina, że r. m. dr. Paszkowski jeszcze przed kilku miesiącami obiecał załatwić sprawę **statutu emerytalnego dla artystów teatru miejskiego,** jednak dotychczas sprawy tej Radzie miejskiej nie przedstawiono. Mowca uprasza przeto Przewodniczącego, aby wpłynął na Referenta co do przyśpieszenia tej sprawy, ewentualnie wypracowanie projektu statutu powierzył innej osobie.

Wreszcie Mowca interpeluje w sprawie **przebudowy starego teatru,** gdzie z powodu zawalenia się ściany zachodzi potrzeba wzmożenia kontroli nad robotą, ewentualnie odebrania robót dotychczasowemu przedsiębiorcy p. Stryjeńskiemu, który miał już kilka przykrych wypadków przy budowach, przez siebie prowadzonych.

Przewodniczący odpowiada, że wiadomości dziennikarskie o próbach z mięsem pochodzą chyba ze źródła prywatnego, bo żadna miejska Komisya w tej sprawie nie istnieje; dalej zaznacza Przewodniczący, że poprosi r. m. dra Paszkowskiego, ażeby w jak najkrótszym czasie przedłożył przygotowany projekt statutu emerytalnego dla artystów. Wreszcie sprawą przebudowy starego teatru zajmuje się komisya inwestycyjna i w tej mierze najlepszą odpowiedź dać może I. Wiceprezydent dr. Leo.

I. Wiceprezydent dr. Leo wyjaśnia, że przy przebudowie starego teatru, jak często przy przebudowie starych budynków, zaszły pewne niespodzianki pomimo dokładnego zbadania murów. Dalej Komitet, zajmujący się tą sprawą, był niezadowolony z niektórych prac przy przebudowie starego teatru i dlatego wezwano p. Stryjeńskiego, aby powrócił do Krakowa celem omówienia sprawy przebudowy i dalszego sposobu postępowania. Przedtem Mowca nie może dać ostatecznych wyjaśnień, a udzieli ich dopiero po ukończeniu badań technicznych i pertraktacyi z przedsiębiorcą. —

R. m. dr. Bujak zapytuje, co Prezydent zarządził w sprawie **zbadania przyczyny zaległych spraw w Magistracie,** co do których zapadła uchwała przed trzema tygodniami na posiedzeniu Rady miejskiej.

Przewodniczący wyjaśnia, że wykazy tych zaległości otrzymał dopiero dnia 22 b. m. i rozesłał je wydziałom do wykreślenia spraw załatwionych a nie wykreślonych, oraz do wyjaśnienia spraw niezałatwionych. —

R. m. dr. Bandrowski zapytuje, jakie kroki poczynił dotychczas Magistrat celem **zapewnienia ludności tańszego mięsa.**

Przewodniczący odpowiada, że dalsze dochodzenia w tej sprawie będą prowadzone.

R. m. Judkiewicz wyjaśnia powody obecnej drożyzny mięsa z powodu wywozu bydła po wysokich cenach do Prus i trudne położenie rzeźników z powodu drożyzny i braku bydła.

Przewodniczący składa podziękowanie r. m. Judkiewiczowi i dr. Szarskiemu za udział w **Komisyi do zbadania cen mięsa.**

R. m. ks. dr. Spis domaga się energiczniejszego traktowania tej sprawy, podobnie jak postąpiono przy założeniu miejskiego składu węgli. —

R. m. Federowicz protestuje przeciw tonowi, jakiego użył r. m. Daszyński w swojem przemówieniu o nieobecnym r. m. dr. Paszkowskim.

Następnie Mowca zapytuje Prezydenta, dlaczego nastąpiło tak późno **zwrócenie wadyów firmom, oferującym na budowę centralnej stacyi elektrycznej,** tak że niektóre z nich wystąpiły z pretensyami do Gminy o odszkodowanie z powodu zniżki kursu papierów wartościowych, stanowiących wadyum.

Przewodniczący oświadcza, że wyjaśnień może udzielić I. Wiceprezydent dr. Leo, który prowadzi sprawę budowy centralnej stacyi elektrycznej.

I. Wiceprezydent dr. Leo wyjaśnia, że zawinił urzędnik Budownictwa miejskiego, któremu powyższą sprawę zlecono, za co też został pociągnięty do odpowiedzialności.

R. m. Federowicz wnosi, aby otworzyć dyskusyę nad odpowiedzią Prezydenta.

Wniosek r. m. Federowicza przyjęto.

W dyskusyi wzięli udział r. m.: dr. Seinfeld, I. Wiceprezydent dr. Leo, dr. Gross, Federowicz, Przewodniczący i Rotter.

Na wniosek r. m. dra Ponikły uchwalono dyskusyę zamknąć. —

Przewodniczący podaje do wiadomości, że r. m. dr. Domański ze względu na inne zajęcia składa **mandat przewodniczącego i członka Komisyi konsensowej.**

Przyjęto do wiadomości. —

Kierownik Biura statystycznego dr. Sikorski imieniem Komisyi powodziowej podaje do wiadomości pisma c. k. Namiestnictwa z 9 stycznia 1904 L. 4044 i Wydziału krajowego z 10 grudnia 1903 L. 112980 w sprawie **zapomóg dla dotkniętych powodzią mieszkańców miasta.** Namiestnictwo odpowiedziało, że na razie żadnej zapomogi udzielić nie może, natomiast zarządzi na wiosnę roboty publiczne, aby dać zarobek ludności.

Wydział krajowy odpowiedział, że z funduszów 400000 koron, przeznaczonych na bezprocentowe pożyczki dla powodzian, przeznacza dla Krakowa 20 tysięcy koron.

Sprawozdawca uprasza o dalszą dyrektywę.

R. m. dr. Gross zapytuje, co się dzieje z prośbą obywateli, dotkniętych powodzią, o **opust podatków rządowych i krajowych.**

Sprawozdawca wyjaśnia, że petycyę w odpisach przesłano odnośnym czynnikom.

R. m. Miedniak wnosi, aby wobec ogromu tegorocznej klęski poczynić **kroki o uzyskanie 100.000 koron na zapomogi i drugich 100.000 koron na pożyczki bezprocentowe.**

R. m. Godzicki wnosi:

„Rada miejska wyraża Komitetowi obywatelskiemu na ręce J. E. Prof. dr. Bobrzyńskiego, jako przewodniczącego, oraz wszystkim **ofiarodawcom podziękowanie za tak hojne datki na rzecz powodzian**“.

R. m. Turski popiera wniosek r. m. Miedniaka.

I. Wiceprezydent dr. Leo wskazuje, że władze miejskie w całej pełni spełniły swój obowiązek co do podjęcia kroków celem uzyskania subwencyi. Mowca podkreśla życzliwość c. k. Namiestnika dla Krakowa, której dał dowody, jak n. p. wyjednaniem kredytu z funduszów państwowych na regulacyę Rudawy.

R. m. Rotter podnosi, że Prezydyum ułatwiłoby znacznie starania posłów, dostarczając dat o szkodach, zrządzonych powodzią, ilości zalanych budynków, mieszkań i ubytku podatków.

R. m. Miedniak zapytuje, czy wykonano już uchwałę, tyczącą się **zakupna 10 łodzi.**

Przewodniczący oświadcza, że nie jest mu wiadomem, czy Rada miejska przyznała potrzebny na ten cel fundusz.

I. Wiceprezydent dr. Leo wyjaśnia, że kredyt potrzebny jest już uchwalony, ale przyczyny, dla której sprawy tej dotychczas nie załatwiono, nie są mu wiadome.

R. m. Markus zaznacza, że o sprawie tej przypominał w Sekcyi I., ale Magistrat wniosków dotyczących jeszcze nie przedstawił.

R. m. dr. Gross wnosi:

„Rada miejska uprasza Komitet powodziowy, by imieniem Gminy wniósł odpowiednią petycyę do Rady Państwa, Sejmu, Namiestnictwa i Wydziału krajowego w celu unormowania w drodze ustawy lub rozporządzenia **opustu podatku domowo-czynszowego, tudzież dodatków krajowych i gminnych** z powodu klęsk elementarnych“.

R. m. Miedniak przyłącza się do wniosku r. m. dra Grossa.

Wniosek r. m. Godzickiego przyjęto (L. 22813/904).

Wniosek r. m. dra Grossa odesłano do Komisyi powodziowej. (L. 22814/904). —

R. m. Rotter wnosi zmianę porządku dziennego, aby **weryfikacyę wyborów odłożyć** do następnego posiedzenia, gdyż są do załatwienia sprawy pilniejsze.

R. m. dr. Muczkowski sprzeciwia się temu wnioskowi.

Wniosek r. m. Rottera upadł.

Przystąpiono do porządku dziennego a mianowicie do sprawy weryfikacyi wyborów.

R. m. dr. Staniszewski, jako Przewodniczący Komisyi weryfikacyjnej, daje ogólny pogląd na prace Komisyi weryfikacyjnej, która odbyła ostatnie posiedzenie w dniu 17 maja 1903 r., a następnie wskazuje, że referaty z poszczególnych kół wyborczych przedłożą osobni referenci.

1) R. m. Beringer imieniem Komisyi weryfikacyjnej wnosi:

„Rada miejska uchwali!

Uznaje się wybór na radców miejskich z Koła I., dokonany w dniu 23 maja 1902 r., pp. Bartoszewicza Kazimierza, Friedleina Józefa, Sołtysika Tomasza, ks. dr. Spisa Stanisława, dr. Jordana Henryka, ś. p. dr. Kasparka Franciszka, Turskiego Władysława, Maciołowskiego Juliana, Rottera Jana, dr. Bujaka Franciszka, dr. Ponikły Stanisława, Sarego Józefa, ś. p dr. Trzebickiego Rudolfa, dr. Domańskiego Stanisława, dr. Cyfrowicza Leona, dr. Bandrowskiego Ernesta, dr. Bujwida Odona, Kaweckiego Antoniego Medarda, Katyńskiego Zdzisława, dr. Koya Michała, Klemensiewicza Edmunda, dr. Cybulskiego Napoleona, dr. Bąkowskiego Klemensa, dr. Guńkiewicza Bronisława, względnie p. Edwarda Uderskiego, który wstąpił w miejsce ś. p. dr. Kasparka — za ważny — a protest, wniesiony przeciw wyborom z tego Koła, za nieuzasadniony".

W dyskusyi wygłaszają dłuższe przemówienia r. m. Daszyński, II. Wiceprezydent Chyliński, dr. Bujwid, dr. Bobilewicz, dr. Bandrowski, dr. Fischler, Daszyński, dr. Bąkowski, Rotter.

W czasie pierwszego przemówienia r. m. Daszyńskiego o godzinie 8 wieczorem przewodnictwo obrad objął I. Wiceprezydent miasta dr. Leo, którego chwilowo kilka razy w czasie dalszego toku obrad zastępował II. Wiceprezydent miasta Chyliński.

Wniosek zamknięcia posiedzenia, postawiony przez r. m. dra Seinfelda, upadł.

Po dłuższem przemówieniu r. m. Federowicza wniosek r. m. Daszyńskiego, aby posiedzenie zakończyć, upadł.

Po przemówieniach r. m.: dr. Bobilewicza, Rottera, dr. Łepkowskiego, Klemensiewicza, dr. Horowitza, dr. Seinfelda, dr. Guńkiewicza — wniosek Sprawozdawcy przyjęto (L. 47086/902). —

2) R. m. Katyński imieniem Komisyi weryfikacyjnej wnosi:

„Rada miejska uchwali!

Uznaje się wybór na radców miejskich z Koła II. a) wielkiej własności, dokonany w dniu 14 maja 1902 r, „P. P. dr. Artura Benisa, Wandalina Beringera, dr. Piotra Górskiego, dr. Juliusza Leo, dr. Franciszka Paszkowskiego, dr. Leona Rothweina, dr. Walentego Staniszewskiego, Mieczysława Sędzimira, Henryka Szatkowskiego, dr. Stanisława Tomkowicza, dr. Bolesława Ulanowskiego, Antoniego hr. Wodzickiego za ważny a protest, wniesiony przeciw wyborom z tego Koła, za nieuzasadniony".

Wniosek Sprawozd. przyjęto (L. 47148/902).

R. m. dr. Lustgarten wnosi, aby posiedzenie zakończyć.

R. m. dr. Bandrowski oświadcza, że członkowie Rady, należący do stronnictwa mniejszości, są długą dyskusyą już wyczerpani i jeżeli wniosek zamknięcia posiedzenia nie zostanie przyjęty, to mniejszość opuści salę obrad.

Wniosek r. m. dr. Lustgartena upadł.

Mniejszość opuszcza salę obrad.

Przewodniczący stwierdza, że potrzebna do kompletu liczba radców miejskich pozostała na sali, a mianowicie r. m.: 1) Bazes, 2) dr. Bąkowski, 3) dr. Benis, 4) Beringer, 5) Bialik, 6) dr. Bobilewicz, 7) dr. Bujak, 8) Chyliński, 9) dr. Cybulski, 10) dr. Domański, 11) Drozdowski, 12) Federowicz, 13) dr. Fischler, 14) Godzicki, 15) dr. Horowitz, 16) Kosobucki, 17) dr. Koy, 18) Landau, 19) Markus, 20) dr. Muczkowski, 21) dr. Pareński, 22) dr. Ponikło, 23) Rimler, 24) dr. Rosenblatt, 25) dr. Rothwein, 26) Sare, 27) Schwarz, 28) dr. Staniszewski, 29) Sulikowski, 30) dr. Szarski, 31) Szatkowski, 32) dr. Tomkowicz. —

3) R. m. dr. Domański imieniem Komisyi weryfikacyjnej wnosi:

„Rada miejska uchwali!

Uznaje się wybór na radców miejskich z Koła II. b) małej własności, dokonany w dniu 20 maja 1902 r., P. P. dr. Pareńskiego Stanisława, Schwarza Henryka, ks. dr. Bukowskiego Juliana, dr. Muczkowskiego Józefa, Drozdowskiego Stanisława, dr. Łepkowskiego Karola, Godzickiego Jana, Suskiego Wiktora, dr. Bobilewicza Adama, dr. Fischlera Adolfa, Judkiewicza Jakóba, Kosobuckiego Piotra za ważny, a protest, wniesiony przeciw wyborom z tego Koła, za nieuzasadniony".

Wniosek Sprawozd. przyjęto. (L. 46871/902).—

4) R. m. Szatkowski imieniem Komisyi weryfikacyjnej wnosi:

„Rada miejska uchwali!

Uznaje się wybór na radców miejskich z Koła III. oddziału 1-go, dokonany w dniu 5 maja 1902 r, P. P. Alberta Mendelsburga, Józefa Jawornickiego, Juliusza Epsteina, dr. Leona Horowitza, Jana Kantego Federowicza, dr. Henryka Szarskiego, Franciszka Słeka, Michała Chylińskiego, Hirsza Landaua, Gustawa Gersona Bazesa za ważny".

Wniosek Sprawozd. przyjęto. (L. 23326/904).—

5) R. m. dr. Fischler imieniem Komisyi weryfikacyjnej wnosi:

„Rada miejska uchwali!

Uznaje się wybór na radców miejskich z Koła III. oddziału II., dokonany w dniu 7 maja 1902 r., P. P. Józefa Bialika, Karola Markusa, Aleksandra Sulikowskiego i Henryka Rimlera za ważny, a protest, wniesiony przeciw wyborom z tego Koła, za nieuzasadniony".

Wniosek Sprawozd. przyjęto. (L. 47137/902).—

6) R. m. dr. Bujak imieniem Komisyi weryfikacyjnej wnosi:

„Rada miejska uchwali!

Uznaje się wybór na radców miejskich z Koła III. oddziału 3-go, dokonany w dniu 12 maja 1902 r., P. P. Judy Birnbauma, Ignacego Daszyńskiego, Romana Drobnera, dr. Rudolfa Frühlinga, dr. Adolfa Grossa, dr. Ludwika Lustgartena, Augusta Miedniaka, dr. Józefa Rosenblatta, Mojżesza Schmelkesa, dr. Hermana Seinfelda za ważny, a protest, wniesiony przeciw wyborom z tego Koła, za nieuzasadniony".

R. m. Sulikowski wnosi, aby przerwać posiedzenie celem zastanowienia się, czyby nie należało odroczyć dyskusyi nad weryfikacyą wyborów z tego oddziału.

Po zarządzonej przez Przewodniczącego przerwie wniosek Sprawozdawcy przyjęto. (L. 47087/902). —

Po ukończeniu w ten sposób sprawy weryfikacyi wyborów Przewodniczący o godzinie $12^1/_2$ w nocy posiedzenie zamyka. —

Nakładem gminy miasta Krakowa. — Czcionkami drukarni Związkowej w Krakowie, pod zarządem A. Szyjewskiego.